

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De vno martyre.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De vno marty. Fo. CCLXXVII

Scda est cōminatio miserabilis condit ille. Ipsa autem mōis ch̄ii nobis p̄cipue actōis, q̄z arescer. i. oēm vigorem amittere. **C**hrysoſt. hoc est Sicq̄d habebat a radice amittere denudatus ei⁹ auxilio et vita. **T**ertia est cōminatio intolerabilis afflīctōis, q̄z colligēt eū z̄ in ignē mittentēz̄. Aug. Ligna em̄ vñz rāto ſe p̄ceptibilia ſa in vite nō māserint; q̄nto gloriſora ſi māſerint. vñū ex duob⁹ palmiti p̄gruit: aut vñtis: aut ignis. ſi in vite nō erit in igne erit. Talib⁹ itaq̄ palmitib⁹ nō manētib⁹ in vñte dicer dōs illō. Mat. xxv. Itemaledi⁹ eti in ignē eternū z̄c. Audiam⁹ ḡ dulcem invitationē dñi d. Danet in me z̄c. ne foras mittamur z̄ arefcam⁹ z̄ in ignem p̄ḡiamur: ſed fructum bonum facientes ſanctificari mereamur z̄ ad vitam eternam felicit̄ et guenire valeamus Amen.

Sermones ſup̄ alio euangelia de comuni vñis martyris. Primo ſuper illud. Huius granum z̄c.

Domiſi granum. In frumenti cadēs i trā mortuū fuerit ipin ſolū māer. Et mortuū ſeruit mltū fr̄cm affert. Jo. xx. Aug. Seipm dicebat granum mortificandum in infidelitate iudeor⁹ z̄ multiplicandum in fide populoz. O q̄benignus eſt dñs q̄ tamirabiliter nos ſalutare voluit. Mortuū eſt ve nos viuificaret. Et cum in corrib⁹ iudeor⁹ mortificatus fuerit fructuſi cauit in cordib⁹ gentiliū quos ad fidē vñt cauit. In hoc aut̄ mysteria tria nob̄ a dobro mino p̄ponunt mysteria quoꝝ nobis conſideratio multū vñtilis eſt ad nos inducendos ad ſequelam ch̄ii.

Primum eſt ſuip̄ mortificatio fructuosa. Secundū eſt mortificationis ſimiſ. (ſa. ſatio virtuosa.

Tertiū eſt imitationis retributio gloriosa.

Drum eſt ſuip̄ z̄c. cum di. Ali si granum frumenti z̄c. vñz ibi: mul tum fructum affert. Beda. Ipſe em ex ſemine patriarchar̄p in agro huius mundi ſeminatus eſt: ut moriendo cum multiplicatiōe reſurgeret. Solus mortuus eſt: q̄z multe ſurrexit. Hec

Primus eſt remiſſionis. Secundus viuificationis.

Tertiū glorificationis.

Primus eſt fructus remiſſionis. Unde de ch̄io p̄ nobis mortuo d̄r. ſ. Joan. ii. Ipſe eſt ap̄ticatio p̄ petris noſtri. Secundus eſt fructus viuificationis. Col. ii. Conuictus ſicauit noſ. ſ. deſs pater: cum illo. I. Iesu christo. Tertiū eſt fructus glorificationis. Hebre. Habem⁹ fiduciam in iſtro itē ſc̄oy. ſ. celeſtis in ſanguine ch̄ii.

Secundū eſt mortificationis imita tio p̄tua. qz vñz horat nos ad limitandū ſuā mortificationē: cum ſtū. Qui amat aiā ſuā z̄c. vñz ibi: me ſeo quaf. Ubi tria tangunt: quoz considera tio inducit ad ſequendū christi ſtū.

Primum eſt p̄nicioſe dilectionis danno. Secundū eſt p̄tuose affeſtio. (ſa. Cluſio. etiōnis fructuola conditio.

Tertiū eſt affectuose miſtratois gratioſe. Primum eſt p̄nicioſe z̄c. cū (ſa. Executio. di. Qui amat aiā ſuā z̄c. vñz ibi: me ſeo ſualitarē: p̄det eam. Aug. Noli amare in hac vita ne p̄das in eterna vita. Secunda p̄tuose affectionis fructuosa: dito: cū di. Et q̄odit ani. ſ. in h̄mū. in vi. et. cu. eam. Theo. Quia valde onerosum erat audire q̄ sp̄otteret odire aiā. i. vñtā ſensualē: cō ſolak p̄ h̄ q̄d addit: in h̄ mūdo. Indicas tē poris p̄icularitatē. Nō em in p̄petuum iu beraniam odio h̄i. et emolumētū ponit cum di. in vitam eternā custodit eam.

Tertiū eſt affectuose miſtrationis gratioſa executio: cū di. Siq̄s mihi miſtrat me ſequat. Chrys. id ē me imitetur de mor te. h̄ d̄r. Dulc. qđem eſt p̄nū vita hiſ qui affixi ſunt ei. Si vo q̄s ad celuz reſpecterit vidēs q̄ ibi ſ bona: cito ſtēnet vñtā p̄nē. Lū em appuerit melior: ſtēnitur peior.

Tertiū eſt imitatiois retributio glorioſa. cū d̄r. Et vbi ſuiz ego z̄c. vñz in fine. vbi ſagis triplex retr̄ia. Prima eſt retributio associatiois (butio. Scda eſt honorificationis.

Tertia eſt аſſecuratiois. Prima eſt retributio associationis cū di. Et vbi ego ſuillic z̄ mifter me⁹ eſt. Chrys. Quidit ḡb q̄ reſurrecc̄ morti ſueſ.

Dm. 5

Homines cōmunes de

cedit, ubi autem sum (alt) quia in celis etiam aī re atrahebat, q̄ em libertati auditorē dimit surrectionē ch̄is erat, igit̄ illic trāsmigret; ita magis attrahit, q̄ ho violētā isert; mīlīus aīorū mēte. Sc̄da ē retributio hono rotiens ipedit. Itēz, Cū saluator sit p̄ rificationis, q̄ di. Siq̄s mihi mis̄auerit benignus nullū inuitū aut coactus h̄ie vult honorificabit eū p̄ me. P̄s. Nis̄ bono familiū; s̄z sp̄otaneos & grās ei agentes p̄ nificati s̄ q̄. d. Aug. Per h̄ intelligit expo famularū. Et itēz. Siq̄s aurū daret p̄ lūsse qd̄ s̄. dixerat; illic & miser me erit. thelauſ exponeret oīs curreret. mīlo ma adopatus q̄ ve sit vbi est vnicus.

Lectio ē retributio affūcuratiois: cum subdit; i celis e. vbi vice e. securitas. Ibi em (vt Et Ber.) est eterna securitas & secura eternitas. Ad quā nō p̄ducat ipse dñs zc. Amen.

Sermo sup̄ ilud euange. Siquis vult venire post me zc. Matth. xvii.

Iquis vult venire post me, abnegat semetipm. Dat. xvi. Greg. sup̄ Eze ch̄i. Semetipm abnegat q̄cūq̄ mutat ad meliora; & incipit esse qd̄ nō erat; & desinit esse qd̄ erat, hec ille. In illi igit̄ p̄bis dñs nos horat ad emēdatiōem vite sine q̄ p̄ eū ire nō possum. Et ad h̄ etiā tēdit totū euāgeliū, s̄ ad iūtādū nos ad ch̄i sc̄qlam p̄ mox emēdatiōem. H̄i tria nob̄ p̄ ordinem p̄ponunt consideranda.

Primū est imitatiōis invitatio. Sc̄dū est invitatiōis ratio.

Tertium est rōnis confirmatione.

Primū est imitatiōis invitatio: cū vlt. Siquis vult venire post me, tāgit Primo veniendi raritatem.

Sc̄do veniendi libertatem.

Tertio veniendi qualitatem.

Primo zc. cū di. Siquis. q. d. pauci sūr q̄ b̄ velint. Ber. Quāpaci se o bono iēsu q̄ p̄ te ire velint, cū tñ ad te p̄ uenire nō est q̄nolit, hec Ber. Ut potes dicere q̄ ibi dñs tāgit initiator varietatē, q̄ vt dt. Lbry. Nō sol' discipul̄s̄ cōe h̄ do gma ōbitraꝝ p̄ponit di. Siquis v. i. si mu h̄ieristi vir; si rex; si liber; si eu. In q̄ appet dñs benignitas q̄ oīs vult salvari. Datt. xi. Venite ad me oīs zc.

Sc̄do tāgit veniendi libertatē: cū dt. vult. Lbry. Hoc dicēs magis

Tertio tāgit veniendi q̄lītatē: cū dt. Abneget se, & tol. crucē s̄. sc̄p me. Ubi tria exp̄munt in q̄b vite ch̄is ne p̄fectio p̄sistit: et in q̄b oīndī q̄litas et mod̄y veniendi ad ch̄im. P̄io abneget semetipm p̄ cordis h̄iūliatibem. Ḡe. xiiij mo. Semetipm abnegat q̄ calceo topo sup̄bile aī dei oīlos se ec̄ a se alienū dīmōstrat. Idē in homī. Nisi q̄a semetipm os serat; ad eū q̄ sup̄ ipm est non appropinq̄. Sz̄ si nos ipsos relinqm̄ quo ibim̄ extra nos; vel q̄s est q̄ yadit si se deseruit. Sed altius sum p̄ p̄ctim lapsi: altō p̄ naturā conditi zc. Tunc ḡ nos ipsos relinqm̄ p̄ abnegam̄ cū virtutē qd̄ p̄ vetustates fūim̄; et ad h̄ inūtor ad qd̄ q̄ nouitatē v̄camur. Hec ille. Abneget ḡ semetipm p̄c̄a q̄b ciēdo & vita in meliū mutādo & voluntatem p̄spū abnegādo. Ut p̄ op̄. Quid eis p̄dest q̄ facultates suas abiciunt q̄ voluntates p̄prias q̄ reliquias; cū sit longe p̄stam̄ voluntatib; p̄prias renūciare q̄ reb. Sc̄dū cundo dixit: et tollat crucē sua, s̄ p̄ carnis macerationē & p̄cupiscētiaz refrenationē et p̄ p̄ximi copassionē. Greg. Quod mōdis crux tollit: cū aut p̄ abstinentiā affligit corp̄; aut p̄ copassioez, p̄ximi affligit animus. Et fin Aug. Lū crucē nr̄am tollimus qn̄ penalitates q̄slibet p̄c̄bō volun tarie assūmim̄. Et fin biero. tollit crucē suā q̄ mōdo crucifigit. Tertio. tollit crucē me. s̄. p̄ rectā intētōne. Lbry. Q̄nā la trones mīta grauia patiunt. vt nō exīstāt mes q̄ passio maloꝝ sufficiat; adūgit cīz patēdit: cū dt. et seq̄tūr me. vt p̄pter cū oīa sustinēas & alias eī ūtutes adēscas. h̄ ē em̄ seq̄ ch̄im̄ v̄ oporet; diligētēm ē circa virtutes & pati oīa p̄p̄t ipm. hec ille. Ch̄i stū autē p̄cipue imitari debem̄ tripli via q̄ nos p̄cessit, vice Paupr̄as; h̄iūlicans; aspirat. Lbry em̄ in suo ingressu nob̄ reis q̄t exēplū sincerissime paupr̄as. In p̄gr̄

Homines cōmunes de

Omnis ex vo

Obis q̄ non renūciat oīb̄ q̄ possi-

det nō pōt me⁹ esse discipulus.

Pu. xiiij. Nullus ē vere ch̄ian⁹ nisi sit ve-

rus ch̄i⁹ discipul⁹. nā dī ch̄ian⁹ a christo.

Enī et ch̄iani p̄mo dicebant discipuli et

postmodū vocati sunt ch̄ians qd̄ nomē p̄

mo ab apl̄is et discipul⁹ fuit introduct⁹ apo-

sticaria. vt scribit. q̄. lib⁹. ecclastice histo-

rie. In trib⁹ aut p̄cipue distigit discipulat⁹

ch̄i⁹. Primit⁹ in vera ment⁹ humilitate.

Enī dicebat dñs Hart. q̄. Dicite a me

l. tanq̄ veri discipuli: q̄i mēs sum⁹ būlis

corde. **S**cđo in fraterne dilectione. **E**nī

Joannis. xiiij. In hoc cognoscetis quia di-

sapuli mei estis si dilectionem habueri-

ris ad invicē. **T**ertio in amo⁹ inordina-

ti exclusione. amoris mūdani et carnalis.

Et h̄ declarat⁹ in p̄nti euā gelio in q̄ inten-

dit saluato: nos retrabere a tr̄plici amo⁹

et q̄ etiā impedit ne q̄s efficas ver⁹ christi

discipul⁹ audiendo efficacit⁹ et implēdo do-

ctrina ch̄i⁹: et p̄ dñs impedit ne q̄s sit ver⁹

ch̄ianus cū ch̄ianus sit ille q̄ ch̄i⁹ doctri-

nā recipit exequi⁹. **E**nī hieronymo legēti

tulliu dicrūfuit corrip̄ē eū. Liceroniam

es nō ch̄ianus. **E**t ḡ omnis veri ch̄i⁹ dis-

puli et vere ch̄iani necessariū nobis ē abū

cere illū tr̄plicē amore impeditiu⁹.

Prim⁹ est amo⁹ carnal⁹ p̄inqtatis

Secđo est animal⁹ sensualitatis

Tertiū ē tr̄plicis vanitatis

Prim⁹ est r̄c. q̄ē excludit dñs cu⁹ dī.

Sicq̄ venit ad me et nō odit pa. su. et

ma. et v̄. et fi. et fra. et so. ad. aut̄r̄ aiam su.

nō pōt me⁹ esse discipul⁹. Theoph. Quia

enī concomitantiu⁹ ipm no ex toto affecti

sed tepide sequebāt iō oñdī. q̄lēm deceat

ē suū discipul⁹. In p̄dicto aut̄ textu euān-

gelico tangit dñs tria.

Primo ventientiu⁹ paucitatē

Secđo honorabile⁹ virilitatē

Tertiū veniendi difficultatē

Primo ventientiu⁹ paucitatē: cū dī. Siq̄s. q̄.

dī. pauci s̄t tales. Ber. O bone ieu⁹. q̄pau-

ci sunt q̄ post te īre velint r̄c. Secđo ho-

norable⁹ virilitatē: cū dī. ad me sc̄z dñm

celi et terre. Eccl. xiiij. Magna gloria seq̄

dñm. **T**ertio veniendi difficultatē: cū

di. et nō odit pa. su. et debet ibi sumi odū

ve et opponit amoris inordinato et impedime-

to ab amore dei. **E**nī dī. Ḡ. i. omel. Per

cōtrari liber qmō pentes et carnali p̄inq̄s

p̄cipimur odisse q̄ iubemur et iunimos dī

ligere; sed si vim p̄cepti p̄pndim⁹ v̄tūq̄

agere et discretionē valēt⁹ et eos q̄ nob̄

carnis cognatiōe p̄iuncti sūt et q̄s p̄imos

nouim⁹ diligam⁹ et q̄s aduersarios in via

dei patimur odīdo et fugiēdo nesciamus.

q̄s ēm p̄ odīu diligif q̄ carnali sapies dom

pua nob̄ ingerit nō audis. Itex amādisūt

pximi: impēdēda charitas oīb̄ et p̄inq̄s

extraneis: nec tamē p̄eadē charitate a dei

amore flectendū: fideles qdē p̄partant p̄i-

m̄s p̄ charitatē et tñ de via dei nō exobis-

tent p̄ cōpassione. Her. p̄fato q̄ p̄ter amo⁹ carnaliū amico⁹ et retardat a

seq̄la ch̄i⁹. Legim⁹ de qdā q̄ aliquid t̄p̄

p̄ter p̄inquo⁹ amo⁹ retardat⁹ ē a sequē-

la ch̄i⁹. Hic at amico⁹ semel vocas ad con-

uiuū inf̄ epulas interro gaut yñ q̄ s̄t

bi magis fidelē credebat ut si eū diligenter

minim⁹ p̄igitū suū p̄ eo in ignē p̄mitteret.

Ille p̄o timēs. h̄ facere renuit nec fidē quā

libi stimulquerat exhibuit. Et den. p̄ceter

oīb̄ p̄ ordīnē reçūtis idē i eis reperit q̄

bi p̄mo. Tunc ille. O. Ob amo⁹ vñ acer-

a del seq̄la retardat⁹ sum: fed ampli⁹ nolo

retardare: q̄ cū minim⁹ mēdū vñ corporis

nolueritis agni transitorio p̄ me exponere

ad horā: iō nec ego totū corp⁹ et aiam pro-

vobis exponere volo signi perpetuo. Cle-

itac p̄inquo⁹ amo⁹: amo⁹ puta filio⁹ impedit

at a vero christi amo⁹ regulandus est tri-

plici regula. **P**rima est regula spiritualis

affectionis. vt vices in p̄inquis plus af-

fectionem habeam⁹ ad spiritū saluandū et

ad corpus. Ratio em̄ diligēdī aliquę et

charitate est participatio summi boni bea-

tificantis. vt dicit Aug. Est aut̄ homo cā-

par et particeps summi boni rōne anima et

non corporis. Non em̄ est corpus beatifi-

cabile nisi secundario et min⁹ p̄ncipaliter

iō diligēda est anima p̄ncipaliter et non

corpus et ultra dilectio ad corpus debet esse

p̄ter animā. Qd̄ contra dicit Chrys. de q̄

būsdam. Corpus natorum suo⁹ parentes

amant: anima aut̄ contēnit. Deliderant

ēm̄ eos valere in isto seculo et nō curant qd̄

Vno martyre. Fo. CCLXXIX

Sunt passuri in illo. Alij militias filij suis pueri sunt, et salutis propriæ. Plerūq; etiā q; alijs dent alij honores: et nemo filij suis pueri debita sunt vel omnino solvere refusant: det deū. p; ditionē illorū magno p;cio cōp;ta/ rante salutē illis nec dono accipere volunt. Si videant illos pauges tristans et suspic; rast. Si autē viderit illos peccates nemo tristans ut ostendat q; corpora sunt parētes: **N**atura p;gic; fatuitas q; homo sic laborer p; nō animarū. Secunda est regula finalis in tentiōnē: ut vices amando propinquos intendam: ordinare amorem illū ad amorem dei prop̄ quē sunt oia cetera diligenda sā ppter vltimū finē quo solo fruendi est. ut determinat magister in p̄mo sensētiaꝝ. dī. i. Unū dicit Gie. in homel. Ille faciter charitatem habet q; et amicū diligat in deum et inimicū diligat p; deū. Sic gnos inuitem debem⁹ diligere ut inueste adiutoriorū impendam⁹ que wedi in deū. Tertia est regula rationalis discretionis: ut vices sita lis amoris rationalis et discreta. Amor discretus psonas qdē amat sed vicia psequitur. nec sic psonis cōdescendit ut vices implietur. Hui⁹ exemplū habem⁹ in ch̄o. Ber. Christus in assumptione carnis cōdescendit mibi. in culpe vitaō recte cōsulue sibi. Rhoma. xii. Dilectio primi. s. bñ ordinata et vices malū nō operat. Sed ex amore mōrōnato et indilcreto pinguorum p̄cipue solēt orari mōda. Primum ē vices dissimulatio: vices nō corrīgedo. v̄lēt adiūcēdo: sustinendo et defendēdo. Sene. Amici vicia si feras fac̄ tua. bis peccas cu peccati obsequiū accommodas. Aug. super Psal. Hec est ira et indignatio dei magna ve debet corrigere et assit adulatio. Charitas quippe dicit illud Apoca. iii. Ego q; amo arguo et castigo. Scđ in est extraneū dāmificatio. cum vices aliquis p; affectionē pinguorum damificat alios in fama vel rebus v̄l psona. Tullius. Nulla est peccati excusatio si amicetie causa peccatū. Unde maxime caueda est psonarū acceptio a iudicib; et his q; p̄sunt. Proverb. xxvij. Qui cognoscit psonā in iudicio non bene facit. ex hoc enim p̄itas prosternt. Ela. lxx. Conuersū est in dictū retrovis: et iustitia longe stetit. corruit veritas in plateis: et eq; tas nō potuit igredi. Tertius est suspic; terrenop; affectio: qm̄ vices sup̄stue officiunt et occupant se circa terrena p; amorem filiorū aut heredū ut plerūq; omittant que dei

sunt, et salutis propriæ. Plerūq; etiā q; alijs debita sunt vel omnino solvere refusant: vel debitorū partē defraudāt: et insup̄ mīrant: et fraude et iniustia sibi et suis hereditib; adīrunt. Lauene te damnet filiorū aut p̄ rast. Si autē viderit illos peccates nemo tristans ut ostendat q; corpora sunt parētes: **N**atura p;gic; fatuitas q; homo sic laborer p; alto. Eccles. viii. Consideras repperi et alia vanitate sub sole. Unus est et secundū non haberet: non filii: nō fratres: et tamen laborores nō cessat: nec satagit oculi ei⁹ diuītūs. ne recogitat di⁹. et laboro.

Hec dūcūs est amor animalis sensu salitatis: quem excludit dominus dicens. Siq; venit ad me et non odit adhuc et aliam suā nō p̄geat me⁹ esse discipulus. Et Jo. xij. Qui amat animā suā p̄det eam tūc. Animā inquā. i. animalitate seu sensualē inclinationē que impedit ab amore deit doctrina ch̄i. j. Corinth. ii. Animalis homo nō capiat ea que sūt spiritus ritus dei. Ideo d̄tebat dñs Dat. xij. Regnū celorū vim patif: et violenti rapuit illib; q; vices. Qui vult regnū celorū ingressū dey ber sibi p; violentiā facere reprimendo inclinatō em sensualitatis p;maceratōem carnis. Propter quod erat dñs subiungit in euāgelo. Et qui nō baulet crucē suam et venit post me nō potest me⁹ esse discipul⁹. Crucem inquā. i. carnis sensualitatis mōrificationē. In cruce quippe oīm tormentorum genera designant. Unde dicit cruciati. Et cruciari dicit q; quōlibet aſſigrit. Unde quotidie ad semp crucē porcā re debemus ut amore ch̄i semp̄ ondam⁹. Non sunt aduersa timenda nō p̄ya et carnalia secunda ut crux ch̄i ferat. August. Crux dñi non tm̄ illa dicit que tpe passio nisi ligni affixōe p̄struit: sed et illa rotū v̄ite currieō cūcrux discipliarū p̄tutib; coaptatur. Tota enī vita ch̄ianū hoīs si fieri euā gelū vivat et p̄ arctū martyriū est. Hec ille Quia vero crucē dñi portare volenti necessaria est discretio. ideo subditur ī euāngelio. Quis homo ex vobis volens turrim edificare nō. tūc. et ponunt duo exēpla. viij de textū. In quibus exēplis admōnemur ne ultra vires nr̄as nos extendam⁹. Greg. Omne qd̄ agimus p̄uenire p; cōsideratio studii debemus. Ut autē exclamam⁹ at mōrem sensualitatis nec timemus carnē

mur cū eo genniter regnaturi Amen

Sermones sup aliqua euangelia & pli
bus martyribus. Primo sup euangeliu
Attendite a fermento zc. Lu. xij.

Attendite a
fermento phariseor quod est
hypocrisis. Luce. xij. Theop.

Vocat fermentum hypocrisim tanq alterates
et corrumpeint intentioē hominū quib
se ingessent. Nihil enim si alterat mores
ut hypocrisis. Beda. Nam sicut modicuz
fermentū totam farinē massam corrumptū
Sic simulatio animū tota vistutū sincerit
ate et veritate fraudabit. Hec illle. Jo dñ
nos horratur pñs dicens. Attendite id est
diligenter caute a fermento phariseorum
quod est hypocritis. simulatio. In hoc g
euangelio nos inducit dñs ad simulatio
ne vitandam: ad veritatē vite et doctrine
seruandā: sic qñ nullo modo ab ea recedā
pter timore humanae aut mundanū. It
facit tria nobis psiderādi pponendo

Prima est necessitas future reuelatiōis.

Seconda est fragilitas humanae pñtōis.

Tertiū est sublimitas. sive gubernatiōis.

Rimū est zc. cum dicit. Nihil s. o.
Prum qđ nō reuelat zc. q. d. Hie
ro. Nolite timere psequiū scūciā

z blasphematiū rabiē. neq emulemi simu
latores. qz venier dies iudicij in qz yā vir
tus et eoz neqz oibz demonstrabilz. et cuiu
bet fm opa sua tā infiora qz exterioria red
def. Qz qzta zhuslo: qzta tristitia tunc erit re
probis miseri cū videbit oibz pñctā sua sic
publice detegiet cordis sui secreta reuelay
ri. Erit vteqz tunc in eis horribilis confus
io z terribilis afflictio pñcipe ppter tria.

Cum propter astantis cositū numero
scitē inexplicabilem. **T**um ppter adiuuatis
remediū impossibilitatē irregabiliē. **T**um
pter iudicantis imperiū sublimitate inc
timabile. Vide in tractatu de finali iudi
cio in secunda consideratioē principali in ter
no mysterio.

Secundum est fragilitas humane
pñtōis qz sic ipotēs ē qz nō pñ ho
ledere hoiez nulli minis. s. i. corpe. z
sic lez pñcipe i magnis. s. i. aia. **G**ū dñs vns.

Dico aut yobis amic⁹ meis ne terreani
ni ab his qz occidunt corp⁹ z post h nō ha
bent ampli⁹ qd faciat. Amb. **D**ortē do
cet nō esse terribilē quā locupletiore feno
ressit immortalitas redemptura. Possunt ar
assignari gres cause pñcipales pñcipe qz sanceti
martyres nō tñmuerūt eos qz corpa occide
bant: ed morte pñcipe alacriter sustinebant.
qz vide in ser. de sancto Blasio parte. iij.
articulo. ii.

Tertiū ē sublimitas diuine gubernatiōis

Onus qz se ad oīa extendit et sup omis.

Io ipse de timore est z non hoies. Undi

di. **O**ndam aut yobis quē timet. Time

te eū qz post qz oc. hz po. mit. in ge. Ita di

co yobis zc. **U**bi pponit triplex psiderato

Priua ē psideratio diuine potestie

Scda ē psideratio diuine pudentie.

Lertia ē psideratio diuine clementie.

Prima est psideratio zc.

du di. Timete eū qz post qz oc. hz po. mit. i

ge. qz mors aie. **D**anū eūm oipotenz⁹ mul
lus pñ effugere negz viu⁹ negz definet⁹.

Jo dñs dī. Eccl. xl. Deum timer mādata

eiū oblerua h est omnis ho. Et sicut dicit
Breg⁹. **M**agna securitas est nihil timere

per deum: et stultus timor est quo pl⁹ tis

mef indignatio humana qz diuina. Nō vē
dī sapient. Qui timet hoiem cito corrue.

qz sperat in dño subleuabit.

Scda est psideratio diuine

pudentie: p quam ordinat z vita z mōs

oim. Sap. xiiij. Tu aut pñ gubernas oit

pudentia. **G**ū dñs vns. Nonne qzqz pa
seres veneat vñpōdō z vñpō ex illō nō ē oibz

lluione corā deo. Amb. q. d. Si deus obli
uione passer non hz qz vendunt modico p

icio: hoim quō hz pñt. Et fm Hiero. sens

lus est. Si pñ hzura sine dei pudentia non

pereunt: vos qz eterni estis timere non deh
betis qz absqz dei pudentia viuatis. Seq

tur. Sed et capilli capitis vestri omnes nu
merati sunt. Per hoc fm Chrys. signat qz

omnia qz ad lanatos sperant diligentissi

me nouit/diligentia enī cure ashibite nu
merato manifestat. q. d. **D**omi ne timue

ritis qz in plenitudine resurget. **G**ū gloz.

Gū de rotā raceā massa corporis etiā minu
re pñcipe futore resurrectioē fū. Ant. Et dey